

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor kultury a památkové péče
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č.j.: KUOK 69075/2022

V Olomouci dne 28. června 2022

Sp.zn.:KÚOK/25124/2022/OSKPP/685

Počet listů: 3

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Sabina Soušková

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení ve věci přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o státní památkové péči), t a k t o:

[X.Y.] (dále jen obviněný),

se uznává vinným

ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámil záměr provádět stavební činnost – stavební úpravy budovy jídelny v [X.Y.], ul. [X.Y.], za účelem změny užívání na bytový dům s nebytovými prostory – prodejny včetně přístavby schodiště a výtahu na pozemcích parc. č. [X.Y.], vedení dešťové kanalizace na pozemcích par. č.st. [X.Y.], zpevněných ploch a parkovacích stání pro osobní vozidla na pozemcích parc. č. [X.Y.] v k.ú. Uničov, na území s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky. Stavební činnost byla zahájena na podzim 2021.

Za tento přestupek se obviněnému ukládá podle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči

pokuta ve výši 5 000 Kč, slovy: pět tisíc korun českých.

Obviněnému se dále dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ukládá **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, ve výši 1 000 Kč, slovy jeden tisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400001592.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče (dále jen správní orgán), obdržel dne 24. 2. 2022 pod č.j. NPÚ-391/015010/2022 podnět Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Olomouci (dále jen NPÚ) ve věci přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se měl dopustit obviněný tím, že nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámil záměr provádět stavební činnost - stavební úpravy budovy jídelny v Uničově, ul. [X.Y.], za účelem změny užívání na bytový dům s nebytovými prostory – prodejny včetně přístavby schodiště a výtahu na pozemcích parc. č.st. [X.Y.] a [X.Y.], vedení dešťové kanalizace na pozemcích par. č.st. [X.Y.], zpevněných ploch a parkovacích stání pro osobní vozidla na pozemcích parc. č. [X.Y.], [X.Y.] a [X.Y.] v k.ú. Uničov. Stavební práce proběhly na konci roku 2021.

Uvedený stavební záměr byl schválen rozhodnutím Městského úřadu Uničov, odborem výstavby a úřadem územního plánování ze dne 18. 12. 2019 č.j. 1281/VS/RO/Št/19.

Dle sdělení Archeologického ústavu Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., ze dne 8.3. 2022 č.j. ARUB/1887/2022 DS stavebník nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a neoznámil záměr provádět tuto stavební činnost Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Opatřením ze dne 3. 5. 2022 č.j. KUOK 48258/2022 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a na 16. 5. 2022 nařídil ve věci ústní jednání, které bylo na žádost obviněného přeloženo na 30. 5. 2022.

Ústního jednání dne 30. 5. 2022 se obviněný účastnil a uvedl, že změnu předmětné stavby neprováděl jako fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů, ale jako řadový občan. Na dotaz správního orgánu, proč obviněný jako stavebník nesplnil v dostatečném předstihu oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, když tato povinnost vyplývá přímo ze zákona o státní památkové péči uvedl: „celá záležitost mě mrzí, opravdu jsem o této povinnosti nevěděl, jinak by samozřejmě tento stavební záměr archeologickému ústavu ohlásil“.

Ke svým majetkovým poměrům uvedl, že je důchodce a již nikde nepracuje.

Na dotaz správního orgánu, kdy byla stavba zahájena, uvedl obviněný následující: „Venkovní práce byly zahájeny na podzim 2021“.

Na dotaz správního orgánu, zda v průběhu stavby byly nalezeny archeologické nálezy, uvedl obviněný následující: „V místech výkopu se nacházela pouze závážka slévarenským pískem“.

V závěru ústního jednání byla obviněnému dána možnost vyjádřit se k projednávané věci, po předchozím poučení o právech a povinnostech účastníka správního řízení. Obviněný uvedl, že je seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí a nežádá stanovení lhůty k dalšímu vyjádření

Dle 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Cílem ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči je umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu před zničením archeologických situací stavební nebo jinou činností.

Dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Dle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči lze za tento přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněný nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, když neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět stavební činnost stavební úpravy budovy jídelny v [X.Y.], ul. [X.Y.], za účelem změny užívání na bytový dům s nebytovými prostory – prodejny včetně přístavby schodiště a výtahu na pozemcích parc. č.st. [X.Y.] a [X.Y.], vedení dešťové kanalizace na pozemcích par. č.st. [X.Y.], [X.Y.] a [X.Y.], zpevněných ploch a parkovacích stání pro osobní vozidla na pozemcích parc. č. [X.Y.], [X.Y.] a [X.Y.] v k.ú. Uničov.

Skutečnost, že obviněný nesplnil uvedenou oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a území na kterém byla činnost prováděna, je územím s archeologickými nálezy potvrdil Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., ve svém dopise ze dne 8.3. 2022 č.j. ARUB/1887/2022 DS.

Obviněný nepopřel, že neoznámil svůj záměr provádět výše uvedenou činnost Archeologickému ústavu Akademie ČR, když do protokolu z ústního jednání dne 30. 5. 2022 uvedl: „celá záležitost mě mrzí, opravdu jsem o této povinnosti nevěděl, jinak bych samozřejmě tento stavební záměr archeologickému ústavu ohlásil.“.

Neoznámením záměru provádět výše uvedenou činnost bylo znemožněno provedení záchranného archeologického výzkumu na předmětných pozemcích.

Splnění oznamovací povinnosti není zákonem vázáno na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště nebo ohrožení provedení archeologického výzkumu. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy.

Nesplněním uvedené oznamovací povinnosti naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

Jelikož se obviněný dopustil jednání jako fyzická osoba, je nedílnou součástí posuzování odpovědnosti obviněného za spáchaný přestupek rovněž otázka jeho zavinění. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o přestupcích k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. V daném případě není zákonem forma zavinění výslovně stanovena, proto stačí zavinění z nedbalosti. Při posouzení způsobu zavinění správní orgán vycházel z vyjádření stavebníka do protokolu dne 30. 5. 2022, kdy uvedl, že vůbec nevěděl o výše uvedené oznamovací povinnosti.

Pokud jde o formu zavinění, správní orgán vyhodnotil jednání obviněného jako nedbalost nevědomou, neboť obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Na základě výše uvedeného považuje správní orgán za prokázané, že jednáním obviněného byly naplněny formální znaky projednávaného přestupku, tj. došlo k naplnění všech znaků uvedené skutkové podstaty přestupku. K úplnému vyhodnocení jednání obviněného bylo nutno zohlednit i materiální stránku tohoto jednání, tedy míru

nebezpečnosti jeho činu pro společnost. Míra společenské nebezpečnosti u přestupků musí být alespoň nepatrná. V tomto ohledu správní orgán posoudil konkrétní veřejný zájem, který byl porušen. Tímto veřejným zájmem je požadavek na ochranu archeologického dědictví, který je zajišťován prováděním záchranných archeologických výzkumů na základě oznámení osob, které budou provádět stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy, archeologickému ústavu.

Skutečnost, že obviněný předem neoznámil záměr provádět výše popsanou činnost archeologickému ústavu a znemožnil provedení záchranného archeologického výzkumu, ohrozil tímto shora uvedený veřejný zájem a to v míře vyšší než nepatrné.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody.

Míra škody je v případě znemožnění záchranného archeologického výzkumu pochopitelně velmi těžko zjistitelná, neboť po provedení stavby již nelze zpětně ověřit zaniklé hodnoty. Respektována metodika vychází z ceny záchranného archeologického výzkumu. V daném případě dospěl NPÚ k závěru, že škodu lze vyčíslit na 81 000 Kč bez DPH.

Neoznámením výše uvedené stavební činnosti archeologickému ústavu a neumožněním zde záchranného archeologického výzkumu vznikla škoda na území s archeologickými nálezy. Škoda byla vyčíslena NPÚ dne 22.2. 2022 pod č.j. NPÚ-391015010/2022 ve výši nákladů na provedení archeologického výzkumu této lokality, a to ve výši 81 000,- Kč bez DPH. Náklady na archeologický výzkum odvodil NPÚ od nákladů na prozkoumání 1 m³ kulturní vrstvy lokality, a to od fáze prvního vkopu, přes vyzdvižení a ošetření nálezů, kresebné, fotografické a měřičské dokumentování situací, po laboratorní zpracování nálezů. Takové náklady činí v exponovaných areálech 500 až 10 000 Kč/1 m³. Vzhledem k tomu, že se parcela nalézá v exponovaném areálu, jak potvrdily dřívější archeologické výzkumy a dohledy, byla navržena částka 3 000 Kč/1 m³ (plocha výkopu pro výtah a schodiště, zpevnění parkovacích ploch a další úpravy 276 m², kubatura 27 m³ x 3 000 Kč/1 m³, celkem 81 000 Kč bez DPH.

NPÚ dále uvedl, že stavba se nalézá na území památkové zóny města Uničov a na území s archeologickými nálezy ve smyslu zákona o státní památkové péči. Místo stavby bylo navštíveno dne 4. 12. 2022 a 16. 12. 2022 a byly dokumentovány výkopy pro kanalizaci a svody dešťové vody. Zřejmá byla rovněž celková plošná úprava výšky původního terénu, kdy došlo ke snížení až do hloubky jednoho metru. Na profilech výkopů byly zjištěny narušené kulturní vrstvy, např. spáleniště. Z hlediska archeologického je podstatný výkop pro přístavbu schodiště a výtahu 2,95x5,43 m a další hloubící zásahy.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 5 000 Kč, tj. zcela při dolní hranici zákonné sazby a to s ohledem na skutečnost, že se jedná ze strany obviněného o první nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval. Správní orgán dále přihlédl ke skutečnosti, že obviněný již nepracuje a pobírá důchod. Dle názoru správního orgánu tento správní trest splní jak svou represivní funkci, tak i funkci individuálně preventivní, směřující k odrazení obviněného od páčání dalších přestupků a funkci generálně preventivní, směřující k posílení důvěry veřejnosti ve správní trestání, kdy jsou tresty ukládány vždy, když je to třeba.

Současně však musel správní orgán přihlédnout ke skutečnosti, že v daném území se archeologické situace vyskytují a bylo tak znemožněno provedení záchranného archeologického výzkumu.

Dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Správní orgán v souladu s ust. § § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, uložil dále obviněnému povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í o o d v o l á n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sportu, kultury a památkové péče, Jeremenkova 40a, Olomouc.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Sabina Soušková
vedoucí oddělení památkové péče

Obdrží:
[X.Y.]